

Những lời ca tôi ghi mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Bùi Văn Phú

Chiều Chợt Nhớ t 16.3.2008 tôi cùng đưa con trai và 700 khán giả leo lên đỉnh đồi đi vào thính đường của trường Đại học Công nghệ Foothill College, nằm gần Thành Phố San Jose, nơi có chương trình văn nghệ đêm nhạc về mặt trăng và sinh viên.

Trên đường tôi chợt đưa xe đi vào, có mặt anh đang lái xe gọi tên tôi, chào hỏi. Khuôn mặt quen thuộc tôi xin lỗi không nhận ra mà chợt thoáng thấy người bên cạnh là nhạc sĩ Nguyễn Đức Quang. Anh bước lên phía trước và chạy vào bãi đậu, còn tôi chợt nhận ra, chợt hỏi người ngồi cạnh anh không gọi tên tôi và mặt tôi gọi quen thuộc nào.

Cho đến khi nhìn lên sân khấu, nghe trường ban tổ chức buổi văn nghệ là anh Phạm Phú Nam giới thiệu trường du ca Nguyễn Đức Quang sẽ xuất hiện cùng mặt du ca của đất Long Xuyên xa, tôi nhận ra ngay người mình đã quên tên là anh Trần Anh Kiệt.

Thật thoát đã hơn mặt phần tổ chức kỳ, kỳ ngày tôi đến sinh hoạt với đoàn du ca Bắc California do anh Trần Mạnh Hòa làm trưởng trong những năm đầu thập niên 1980, khi còn là sinh viên Đại học Berkeley và cũng trường của dàn ghi-ta trường lên cho các buổi đêm ca, chợt chợt bao giờ tôi mình dám đến ca. Trong những sinh hoạt trường, tôi đến với đoàn du ca áo nâu đất tiếp tục trường có đẹp hát trường trường nhà. Những tôi không đến trường trường xuyên mặt tu trường trường trăm ca viên, mà chợt vào trường đẹp có văn nghệ trường. Thế đó đoàn có trường trường ca mặt trường Ngô Thanh Lập, Hoàng Đoàn và Trần Anh Kiệt.

Những tiếng hát du ca:
Nguyễn Nhu (trái), Trường Thọ,
Trường Xuân Mạnh, Trần Anh Kiệt
và Nguyễn Đức Quang
(ảnh: Bùi Văn Phú)

Những bài ca tôi gặp mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Anh Kiệt nay tóc trên đầu đã vùi đi đôi vầng trán cao và khuôn mặt tròn hớn nên tôi nhận không ra. Những giọng hát của anh còn đọng lại âm vang trong lòng tôi. Hôm nay Trọn Anh Kiệt cùng con chim đầu đàn của phong trào du ca Việt Nam đến với chương trình qua những nhịp phồng viết và tuồng điệu, viết cho tuồng điệu và viết vì tuồng điệu, là những ca từ đã làm rung động con tim của mặt trời thanh niên Việt:

Nghe Yêu Tôi Bên

Nóng nóng cháy da đã vùi rùi
Trên thân người đẹp tôi
Bão tố bụi tạt xối người cũng vùi tôi
Cho thêm tàn phai
Nàng nếm đắng đau
Tháng năm dài buồn thiu
Nàng cười cười tôi
Giữa cơn bão nhẩy vùi

Đã làm lúc thao thức vì nàng
Yêu nhau đâu đành dang
Nghĩ đến mặt kia lúc là trốn
Vết nát trái tim muôn phần

Giờ còn có nhau
Giúp nhau cho thoát nhieu
Ngày nào mặt nhau
Số phận chia chẻng đởc đâu

Nguyễn Đức Quang giới thiệu bài nhạc và nhạc cho những người nghe biết “những yêu” của ông chính là quê hương Việt Nam vào giai đoạn đầu của đời sống, là những giọng ca thập niên 1960.

Về Về Mẹ Cha

Tên Nam Quan, Cà Mau
Tên non cao rừng sâu
Gặp nhau do non nước xây dựng
Những thanh niên Việt Nam
Quay về với xóm làng
Tiếng reo vui rộn trong lòng

Cùng đi lay Trống ng Sấm
Cùng đi xoay Hoàn Sấm
Cùng đi bình rừng hoang ra lúa thơm
Vết tạt khời ra đở xa,
Lặng ngàn nước sang nhà
Ta đở bời cho mẹ cha

Những lời ca tôi gửi mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Nhìn non sông tôi tôi
Tình quê hương tôi y tôi
Ngôi tôi thanh niên Việt Nam người
Chị tôi không vùng lên
Thị tôi tha tôi dân lành
Cố tôi ro người sao đành

Nào anh em cùng nhau
Ngôi tôi trỗi c lo người tôi sau
Cùng đi cho quên hết tôi người n ngào
Đôi tôi gân cứng bàn tay
Mặt tôi trong nhá sao trỗi
Nói quê hương là sáng người

Mặt lem nhem mặt hôi
Còn lòng tôi tê b vai
Lòng láng láng ta thoáng thây tôi người lại
Mặt tôi người lại th như th
Nắm tay nhau nô đùa
Nói c non ta tôi tôi đ p rỗi

Những người tôi du ca đưa thanh niên trỗi v v tôi m cha, dân làng, ruộng tôi người rỗi cùng nhau tôi n
lên:

Đôi tôi Việt Nam

Đôi tôi Việt Nam ôi vô cùng, vô tôi n
Đôi tôi ngang tàng
Ngoài biên Nam giới a Trỗi tôi S n
Đôi tôi ngày qua đưa y v tôi kinh hoàng
Mũi xóm làng mặt d dang

Đôi tôi ruộng ngô tôi xóm d a ch a cùng
Đôi tôi nông cu người
Đôi tôi trỗi tôi chinh v n ru tôi rong
Đôi tôi mặt hôi tràn tôi tôi người đ
Lúa yêu người tôi tôi cùng b c rong ch tôi

Ai tôi đi trên đôi tôi Việt Nam
B c âm th m và tim nát tan
Bao lòng tham ch t ch a đưa y
Những người tôi b o tàn đang ngăn tôi

Những càng m a giông càng v n tôi
B c chân hùng còn đi r t hăng
Đi đôi tôi y quê hương nhà

Những bài ca tôi gửi mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Giọng da vàng nãy là vua đấu tranh

Đừng ng cựa ta đừng a ta về thanh bình

Đừng ng an lành, đừng ng thảnh thơi nhàn ngày vui

Đừng ng Việt Nam

Mọi nhàn bực chân rồi

Sát nhau rồi vì đừng ng về còn dài

Tiếng ca cất vang, ngân cao. Trên sân khấu ngoài Nguyễn Đức Quang, Trần Anh Kiệt có thêm những giọng hát đi phụng ng cựa Thung Lũng Hoa Vàng là Nguyễn Nhu, Đặng Thọ, Trần ng Xuân Mến cùng cất tiếng hoà ca.

Và ở đâu có Nguyễn Đức Quang là phải có “Việt Nam Quê Hương Ngộ Ngh.”

Còn Việt Nam

Trên u con tim

Này còn trên u mọi kiêu hùng...

Tôi cũng muốn nhãy lên sân khấu để cùng các anh chị hát vang tâm tình Việt Nam cựa một thời đất nước chiến tranh. Hát để nhớ một thời tuối trẻ nhiệt huyết dâng thân, nhớ một đoàn những sinh viên quê nhà, trên đất Mỹ, một quãng đời sinh hoạt ở sân trường đời học, ra công những cho đất nước các trẻ trẻ ở Đông Nam Á.

Lần sau cùng tôi cất tiếng để ng ca về mọi trăm người trẻ ở hải ngoại cũng đã 15 năm hơn rồi. Khi đó tôi đã nhàn ra rồi nhàn ng bực để ng ca mình thuở còn lòng không còn tở nên để c hào khí trong lòng thảnh hờ các em lên Việt Nam hay Hoa Kỳ sau này.

Làm sao tôi quên để c những ca từ sôi sục nhàn ở hải ch truy cập cất lên giữa lòng Sài Gòn để nhàn nhàn ng cựa thời cuộc:

Đầy Mà Đi

Đầy mà đi, đầy mà đi

Ai chiến thắng không hề chiến bại

Nên nên khôn không khôn một lần

Đầy mà đi, đầy mà đi hải để ng bào ở...

Đừng Mong Ai, Đừng Xin Ai

Đừng mong ai cho mình hoà bình

Đừng mong ai cho mình tởm áo

Đừng mong ai cho mình hết gió

Vì người nào thảnh ng ta hơn là ta đâu

Đừng ng ta đi tuy nhàn nhàn c nhàn

Lòng tin ta đã thành sỏi đá

Những bài ca tôi giữ mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Và gian nan đã thành nỗi niềm
Ngày mất ngày vinh quang đâu có còn xa xôi

Đừng mong ai
Đừng xin ai
Anh chị này đừng mong chị nà
Bờ tay ta
Bờ tim ta
Ta xây lên căn nhà của ta...

Hay những bài nhạc của thân phận, của xã hội:

50 Đừng

Năm chục đừng ai mua tôi bán
Năm chục đừng mất thanh niên
Đôi tay còn lành, đôi chân còn mạnh
Ai mua tôi bán, ai mua tôi bán
Thêm một triệu đừng bán cho lòng tham
Thêm một triệu đừng bán cho dân tôi...

Những bài ca tôi đã bao lần cất cao mà không biết tác giả.

Có những bài hát được các sinh viên truyền nhau hát trong trường và chép được khi ra được ngoài
tôi mới biết được là của Nguyễn Đức Quang, những chính tác giả cũng không biết bài hát đã
được thu vào băng, nhạc ca khúc:

Nội Buồn Nhỏ của Tiểu

Tôi trót sinh ra làm dân nhỏ của tiểu
Vú mẹ gầy còm chèo nuôi thân
Vết tình này (thôi) máu mẹ nuôi con
...
Tôi trót sinh ra vào nước chia cắt
Tình anh em máu chảy thành dòng...

*

Trên đời chiểu nay còn có một giọng ca đã ngoài bát tuần. Giọng hát của cô sinh viên miền
Nam, tên Thanh Bình, đã cất lên giữa lòng Hà Nội vào ngày 15.3.1942 với những khúc "Tiếng Gọi
Thanh Niên" của Lưu Hữu Phước mà sau này đã trở thành quốc ca Việt Nam Cộng Hòa. Hôm
nay cùng hát quốc ca khai mạc với giọng hát Thanh Bình, tác phu nhân của Phó Thủ Tướng Việt
Nam Cộng Hòa Nguyễn Tôn Hoàn, còn có những bạn của mẹ, có hàng trăm em học sinh của
trường Việt ngữ VN Nguỵn. Các em đừng nghiêm trang trên sân khấu nghe ông bà, cha mẹ hát
chị đừng thu mình đi để mình nhập nháy hát theo.

Những ngôi sao mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Trong chương trình các em còn lên sân khấu cùng với ông bà, cha mẹ trong hai bản đồng ca nữa là “Mặt Trời Nam ơi, Chúng Con Vẫn Còn Đây” và “Việt Nam, Việt Nam”. “Mặt Trời Nam ơi!” cũng không nghe tiếng các em kêu lên, kể cả trong điệp khúc với nhạc quân hành, mà chỉ có tiếng hát của thầy cô và ông. Đứa con trai của tôi nghe cũng rí vào giọng nói.

Những khi hai tiếng “Việt Nam” vang lên trên sân khấu thì các em đã hát, vỗ tay theo nhịp và đứa con trai của tôi cũng bắt nhịp đồng ý hát theo:

Việt Nam Việt Nam nghe tôi vào đời
Việt Nam hai câu nói bên vành môi
Việt Nam nở nụ cười.

Việt Nam Việt Nam tên gọi là người
Việt Nam hai câu nói sau cùng khi lìa đời
Việt Nam đây miền xinh tươi
Việt Nam đem vào sông núi
Tổ do công bình bác ái muôn đời

Việt Nam không đòi xương máu
Việt Nam kêu gọi thắp nến nhau
Việt Nam đi xây đắp yên vui dài lâu
Việt Nam trên đường đi tìm lại,
Là thiêng soi toàn thế giới
Việt Nam ta nguyện tranh đấu cho đời

Tình yêu đây là khí giới,
Tình thương đem về muôn đời
Việt Nam đây tiếng nói đi xây tình người
Việt Nam! Việt Nam!
Việt Nam quê hương đất nước sáng ngời
Việt Nam! Việt Nam! Việt Nam muôn đời

Mai sau, một khi dân tộc Việt Nam có cơ hội, bài hát này nên được chọn làm quốc ca.

Ba thầy học người Việt
hỏi người đồng ca
“Việt Nam, Việt Nam”
của Phạm Duy
(Nh: Bùi Văn Phú)

Nhạc ngòi ca tôi gửi mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Đôi sinh viên cũng còn là thơ của nhạc bạn tình ca bạn hữu với tiếng hát Duy Quang, Khánh Ly hay Thanh Lan. Hôm nay nghe Diễm Liên hát “Thà Nhặt Giọt Mưa” do Phạm Duy phổ thơ Nguyễn Trọng Nhiên, tuy cô ca sĩ thơ học sau chúng ta thu thập bài nhạc cũng làm đám sinh viên già rung động bởi hình ảnh trẻ thơ cũ, nhạc bạn bè một thời bạn bè chia tay nhau đi ra chiến trường:

Ngồi ở tuổi trăm năm vẫn ngang Trường học Luật
Ngồi ở tuổi trăm năm vẫn ngang Trường học Luật
Ta học tú tài ta học tình yêu
Thi học mốt rồi ta đi ngày đi
Đau lòng ta muộn khóc
Đau lòng ta muộn khóc

Thà nhặt giọt mưa vẫn trên mặt Duyên
Thà nhặt giọt mưa khô trên mặt Duyên
Đi ta nghe thoáng tiếng mưa vẫn đi đi
Nhạc giọt run run suốt ngày lòng mẫn
Nhạc giọt run run suốt ngày lòng mẫn
Khi nào ngồi ở trăm năm đau khổ ăn năn
Khi nào ngồi ở tên Duyên đau khổ muôn niên...

Và nhạc tôi khung trời đi học mà Phạm Duy cũng đã ghi tôi dùm.

Trời Tôi Em Yêu

Trời tôi em yêu khung trời đi học
Con đường Duy Tân cây dài bóng mát
Buổi chiều khuôn viên mây trời xanh ngắt
Vết chân trên đường vẫn chạp phai nhợt

Trời tôi em yêu khung trời mùa hè
Nghe đèn hiu hiu nghe buồm cò xa
Vài giọt mưa sa hôn mềm trên má
Tóc em thơm ngọt, dáng em hiền hòa.

Anh sẽ ra đi với miền cát trường
Nơi có quê hương mùa thu cúng
Anh sẽ ra đi với miền mệnh mông
Cơn gió cao nguyên, tiếng đêm lạnh lùng

Anh sẽ ra đi nghe hành trang đó
Đem đau chân soi tuổi đi ngày thơ
Đem nỗi thơ yêu vào niềm thơ
Anh sẽ ra đi chông mong ngày với.

Trời tôi em yêu con đường học trò
Nhạc ngày thơ đô trường bạn học xa

Nhạc ng i ca tôi gi mãi trong tim

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 08:49

Ch nh t uyên ng, h n hò đây đó
U ng ly chanh đ ng, u ng môi em ng t

Tr i em yêu m i tình v i v i
Ngôi tr ng thân yêu, b n bè cũ m i
Đ ng bu n anh đi bao gi cho t i
N i đau cao v i n i đau còn dài

Tr i em yêu
Tr i em yêu
Mây tr i xanh ngắt

*

Ch đ c a ch ng trình văn nghệ là hát cho sinh viên, hát v sinh viên nh ng m c đích chính là gây qu xây đ ng B o Tầng Vi n Thuy n Nhân - Vi t Nam C ng Hoà ở San Jose, m t công trình do c quan IRCC ch x ng đ u i cho th h mai sau nh ng gì còn i c a m t qu c gia đã m t th i góp m t v i th gi i.

Trong s di v t có nh ng bài ca, nh ng ca t đã đ c nhi u ng i c t ti ng hát lên trên đ ng ph Sài Gòn, trên quê h ng cũ, ngoài bi n Đông, trong các tr i t n n, ở nhi u th đô, ph th gi i và i m t i n n a đ c ca vang trên đ i vào bu i chi u hôm nay.

Nh ng i ca khi đ c c t lên tôi luôn nghe tim mình r n ràng tr i.